

EGLUTÈ

FEBRUARY

1992

VASARIS

EGLOTĖ

FEBRUARY 1992 VASARIS

TURINYS

- 1 JŪRATĖ IR KASTYTIS
- 2 GINTARĖLIAI, Vytė Nemunėlis
- 5 VILNIAUS ANGELAS, A. Radžius
- 13 LAISVĖS LEGENDA, V. Jonikas
- 14 LIETUVIŠKA SODYBA, R. Rimas
- 19 ŽUVŲ GYVENIMAS, R. Rimas
- 21 GYVYBĖS DOVANA, iš Šv. Rašto
- 24 GALVOSŪKIAI
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Dalia Šlenienė

Skyrių vinjetės: Zitos Sodeikienės; Kitas iliustracijas piešė:

P. Bianca — 21, 22, 23

N. Palubinskienė. — 6, 8

J. Paukštienė — 4, 5, 7, 9, 20, 24

A. Skirutytė — 1

D. Šlenienė — 2, 3, 4

A. Sutkuvienė — 10, 12, 13, 15

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$10.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 12690 Archer Ave., Lemont, IL 60439.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė.(Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$10.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

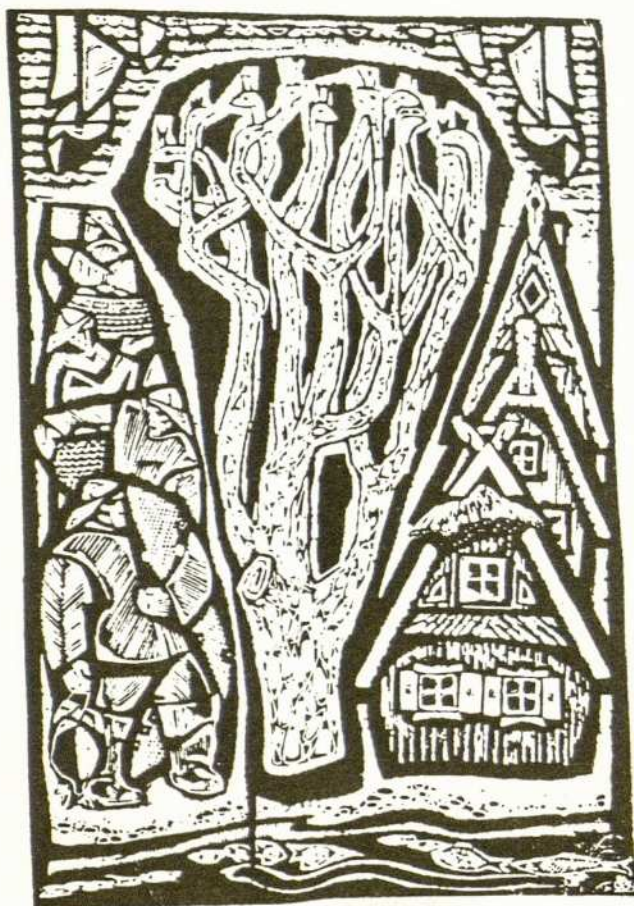

JŪRATĖ IR KASTYTIS

lietuviška pasaka

Seniai, seniai prie Baltijos jūros gyveno jaunas žvejas vardu Kastytis. Kaip ir kiti žvejai savo laivu jis

plaukė į jūrą žuvis gaudyti. Į vandenį nuleidęs tinklus, jis laukė žuvų. Jei sugaudavo, laimingas parnešdavo į savo trobelę.

žvejų kaimas:
*Lietuvos dailininkės
Aldonos Skirutytės grafika*

Vieną vakarą jis plaukė ilgai, ilgai. Staiga iš jūros bangų iškilo karalaitė Jūratė. Ji buvo labai graži.

— Oi, Kąstyti baltelyti, kam žuvelės man vilioji? Jūra — mano karalija.

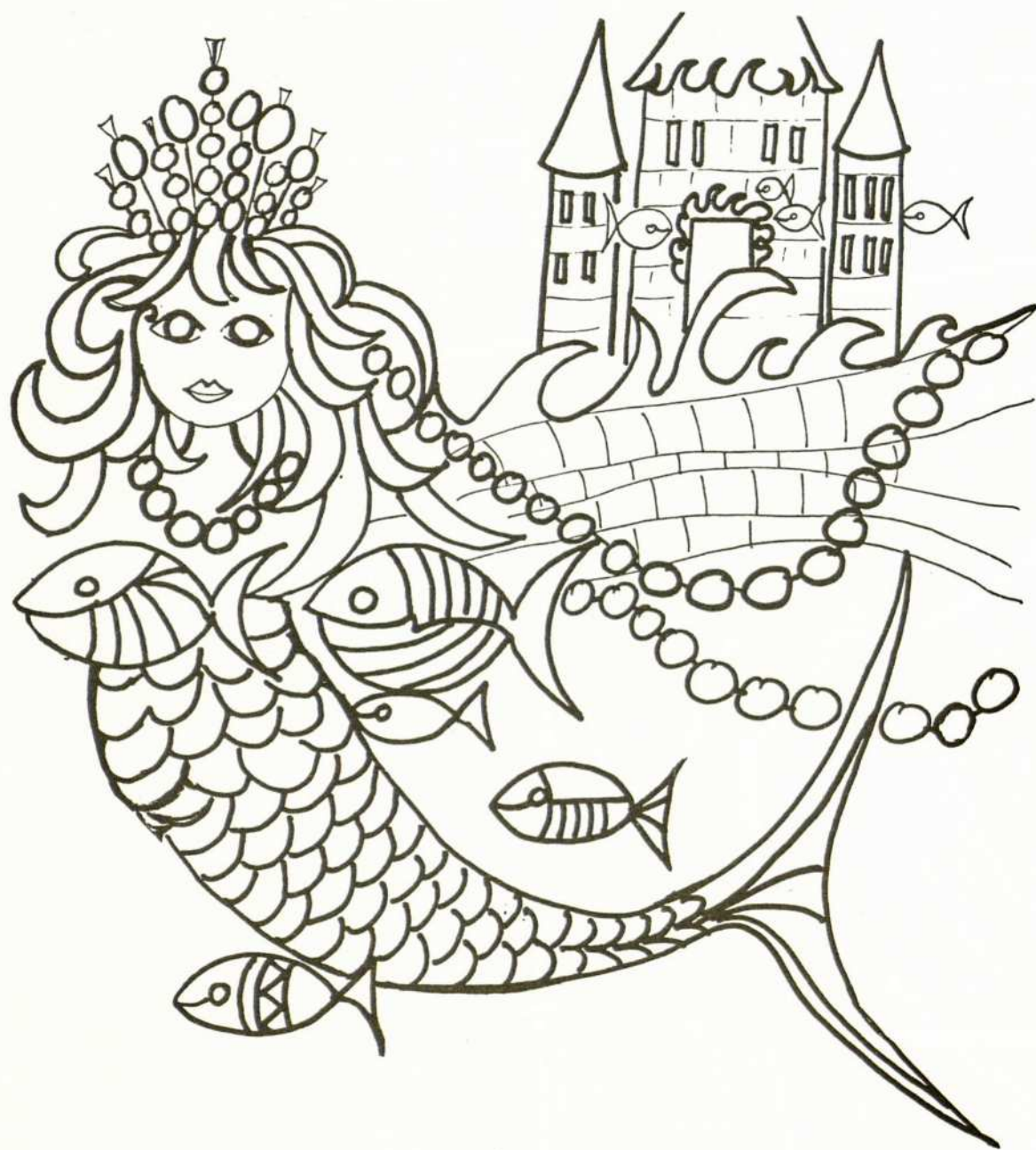

Kąstyti ją pamilo. Ir Jūratė pamilo žemės sūnų. Jūratė buvo undinė. Ji gyveno jūroje.

Jūratė su Kąstyčiu nuplaukė į jos gintarinę pilį. Perkūnas pamatė ir supyko. Jūratė, jūros dievaitė, negalėjo mylėti žemės žmogų.

Perkūnas nubaudė Jūratę. Jis sukėlė baisią audrą. Vėjai pūtė, bangos kilo ir kilo.

Bangos išnešė negyvą Kąstyčio kūną ir paliko ant balto smėlio krantę. Bangos sudaužė Jūratės gintarinę pilį.

Dabar Baltijos jūros krante mergaitės randa gintaro gabaliukus. Iš jų daro gražius karolius.

GINTARĖLIAI

Vytė Nemunėlis

Mirga marių gintarėliai
Baltijos giliam dugne
Ir sapnuose jauno žvejo
Šviečia saule auksine.

Pučia vėjas baltą burę,
Neša laivą į marias, —
Ten brolelis, metęs tinklą
Gintarėlių pilį ras...

Kai paliks vakarė vėtrą,
Links pušelė, bangos oš,

Gelsvi marių gintarėliai
Jo sesutės kaklą puoš.

VILNIAUS ANGELAS

Aleksandras Radžius

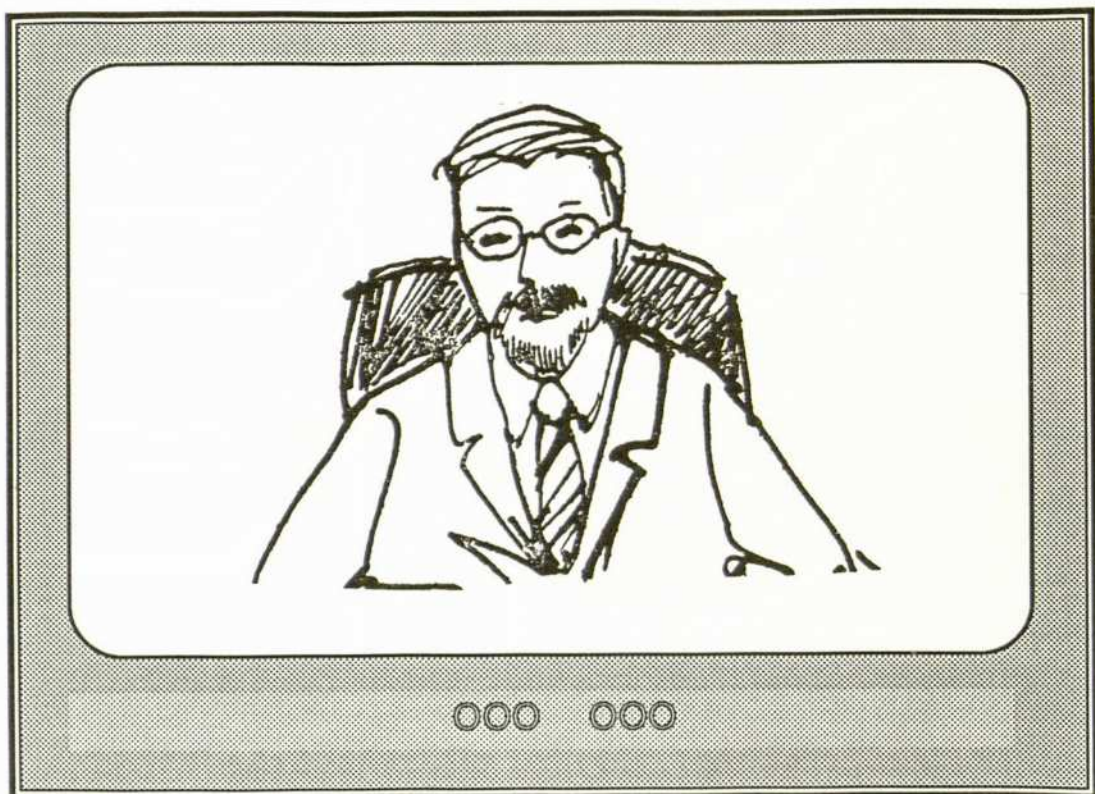

Vilnius

yra didelis ir labai gražus miestas.
Lietuvos sostinė.

Ten gyvena Petriukas.

Vieną dieną Lietuvos prezidentas Vytautas Landsbergis per televiziją pranešė, kad sovietų

kariuomenė puls Vilniaus televizijos bokštą ir Aukščiausios Tarybos rūmus. Jis prašė, kad žmonės susirinktų ir neleistų kareiviams atimti iš Lietuvos nei namų, nei kitų įstaigų.

Tėvelis, Petriuko brolis ir sesuo, kurie abu buvo daug vyresni už jį, jau beveik suaugę, tuo ėmė vilktis paltus.

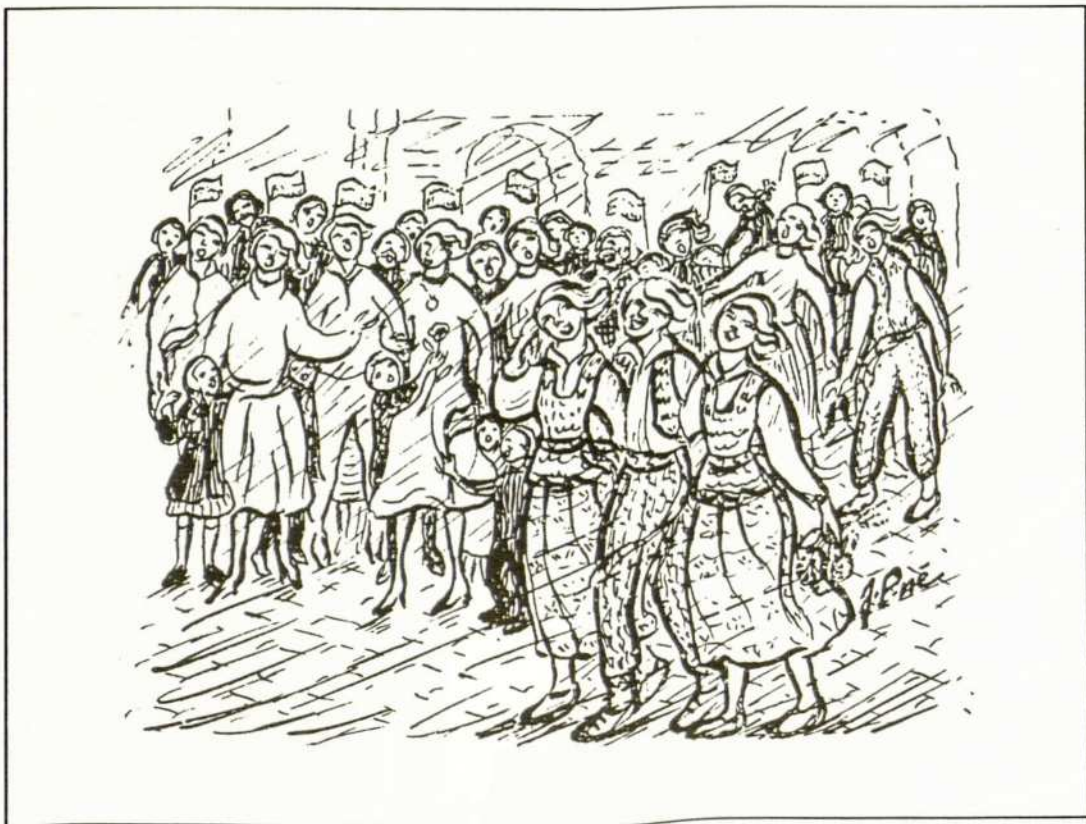
— Tėti, aš irgi noriu eiti, — prašė Petriukas.

— O ne. Tu dar per mažas. Ten gali būti pavojinga. Kareiviai gali pradėti šaudyti. Kur tada dėsies, a?

— Aš vis tiek noriu eiti, — nenusileido Petriukas ir ėmė verkti. Pagaliau tėvelis sutiko:

— Tik žiūrėk, nepasimesk. Aš tave laikysiu už rankos. ir visi keturi nužygiavo prie **televizijos bokšto**.

Ten rado daugybę susirinkusių žmonių. Jau temo. Jau ir visai sutemo. Tik gatvių lempos nedrąsiai švietė. O žmonės giedojo šventas giesmes.

Kažkur toluoje pasigirdo lyg žvėrių maurojimas. Vis garsiau ir garsiau urzgė motorai.

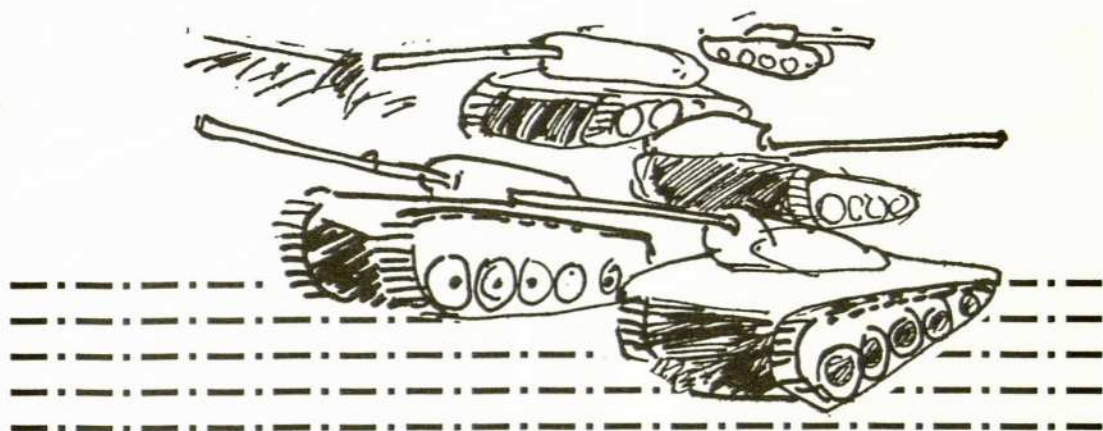
— Tankai atvažiuoja, — tarė tėvelis ir dar labiau suspaudė Petriuko ranką. Su tėveliu Petriukas jautėsi drąsiai ir nieko nebijojo. Netrukus pamatė didelius, juodus tankus.

Jie slinko gatve, baisiai tarškėdami:

tarkš, tarkš, tarkš,

klept, klept, klept,

burz, burz, burz.

O žmonės garsiai meldėsi, laikydami rankose rožinius.

Staiga vienas tankas šovė. Ėmė šaudyti ir kiti. Keli žmonės pargriuvo, kulų peršauti. Ant dviejų žmonių tankai užvažiavo ir sutraiškė jų kojas. Petriukas pajuto, kad jau nėra tėvelio rankos. Minioje jiedu atsiskyrė ir pasimetė. Dabar Petriukas nejuokais išsigando.

— Tėti, tėti! — verkdamas rėkė Petriukas, bet niekas per triukšmą jo negirdėjo. Bėgo jis į vieną pusę, bėgo į kitą, o tėvelio kaip nėr, taip nėr. Tik žmonės aplink jį giedojo šventas giesmes, kiti dainavo lietuviškas dainas.

Buvo naktis.

Petriukas bėgo pirmyn ir pirmyn, vingiuodamas tarp žmonių.

Tik štai, netikėtai pamatė keistą namą, kurio langai skaisčiai švietė. Prie paties didžiausio ir šviesiausio lango sėdėjo malonus besišypsantis vyras, kuris pamojo Petriukui ranka, kviesdamas įeiti.

Iš pradžių Petriukas pabijojo eiti į svetimą namą, bet tas senelis atrodė toks geras, kad įsidrąsino ir pravėrė duris.

— *Nebijok, Petriuk,* — tarė vyras, — prieik arčiau. *Aš esu Vilniaus angelas.* Viską matau ir žinau, kas čia darosi.

— *Aš nerandu savo tėvelio,* — pasiskundė per ašaras Petriukas.

— *Nenusimink.*

Greitai atrasi. Tie tankai tuoj važiuos prie Aukščiausios Tarybos rūmų, nuverstų Lietuvos valdžią ir prezidentą Landsbergį. Aš tau duosiu tokį buteliuką. Tu greitai bėk prie tų rūmų. Kai tankai ten pasirodys, atkimšk kamštį ir mesk buteliuką į juos. Pamatysi, kas bus. Ir nebijok, aš būsiu su tavim.

Petriukas taip ir padarė. Nubėgo prie Tarybos rūmų. Ten irgi buvo susirinkę daugybę žmonių. Kai tik pamatė artėjančius tankus, Petriukas prasiveržė pro žmones ir pasileido bėgti į jų pusę.

— Neleiskit to vaiko! — kažkas išsigandęs sušuko.

— Kur bėgi, vaikuti?! Tiesiai į tankus!...

— Dar nušaus!...—rėkė žmonės.

Bet Petriukas nieko neklausė. Pribėgo prie pirmojo tanko, atkimšo buteliuką ir metė tiesiai į jį. Pakilo didelis debesis, kaip tirštas ir labai kartus rūkas. Apsupo jis visus tankus ir sovietų kareivius.

Tankai sustojo. Kareiviai troško nuo to rūko. Ėmė čiaudėti ir ašaroti. Norėjo kareiviai pabėgti nuo rūko, bet negalėjo iš jo glėbio išsivaduoti. Pagaliau rūkas truputi pakilo aukštyn. Tada tankai kalpsėdami tarškėdami nuvažiavo ir nusivežė išvargusius ir išsigandusius sovietų kareivius į kareivines. Paliko Aukščiausios Tarybos rūmus ramybėje.

Petriukas nustebęs žiūrėjo, kas darėsi. Net ir savo tėvelį buvo pamiršęs. O kai atsiminė, ėmė vėl ieškoti ir netikėtai sutiko tą Vilniaus angelą.

— *Tu vyras esi*, — tarė angelas, — ir labai drąsus. Išgelbėjai Vilnių ir visą Lietuvą. Tu esi tikras Lietuvos patriotas, didvyris. Ar dar nesuradai tėvelio?

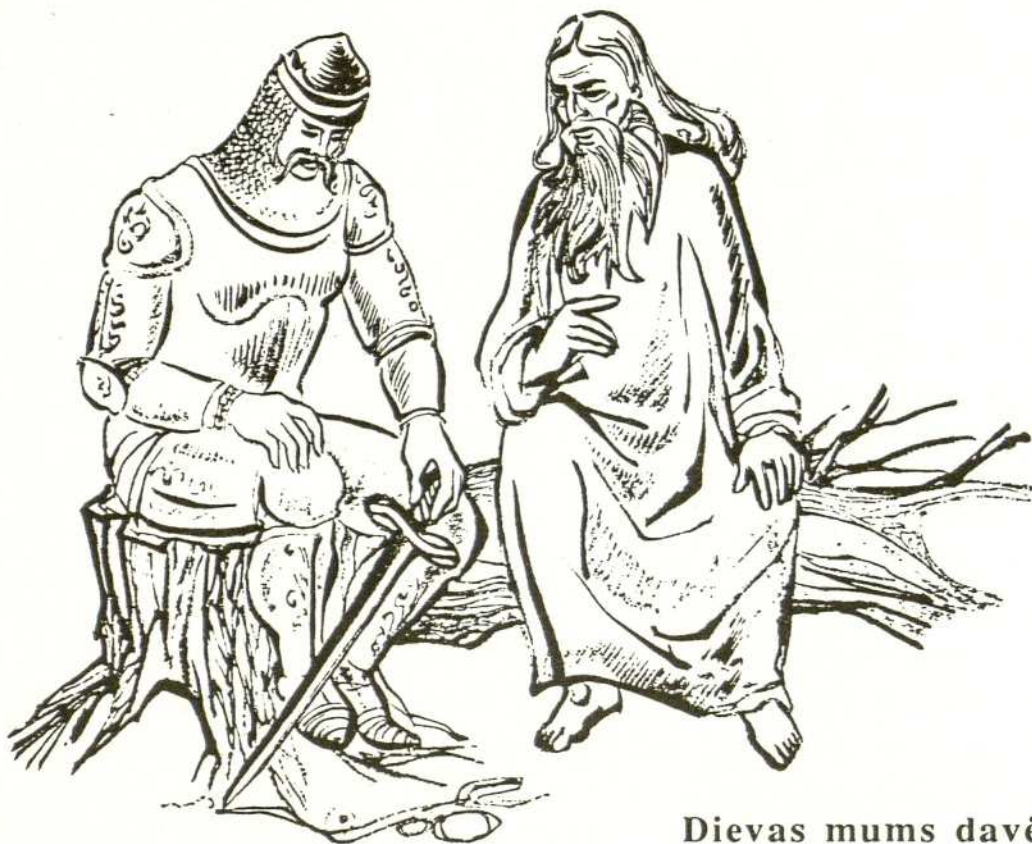
— *Ne, -
atsakė
Petriukas, —
nežinau, kur
jo ieškoti.*

— *Einam,
aš tau padėsiu
surasti, —
paėmė angelas
Petriukui už
rankos, nuvedė
prie gatvės
kampo ir tarė:*

— *Žiūrėk, ten tavo tėtis tavęs ieško.*

Ir tikrai, tėtis susirūpinęs greitai žingsniuėjo į jo pusę.

— *Tėte, tėte!* — sušuko Petriukas ir puolėsi prie tėvelio. Tėvelis apkabino ir iš džiaugsmo pakilnojo. Štai atsirado ir brolis su seserimi, ir nužingsniavo visi keturi namo. O Vilniaus angelas kažkur pranyko, ir niekas jo nematė.

LAISVĖS LEGENDA

V. Jonikas

Dievas mums davė
Žemę pie marių,
Ten, kur senoliai
Žagrėmis arė.

Niekam, kol gyvi,
Jos nebeduoti
Pasižadėjo
Vyrai barzduoti.

Amžiai grumojo,
Žaibus iškėlė:
Buvo žemčiūgų
Ir ašarėlių,

Duona kasdienė
Varpose brendo,
Ir nušlamėjo
Laisvės legenda.

Lietuviška Sodyba

Rimtas Rimas

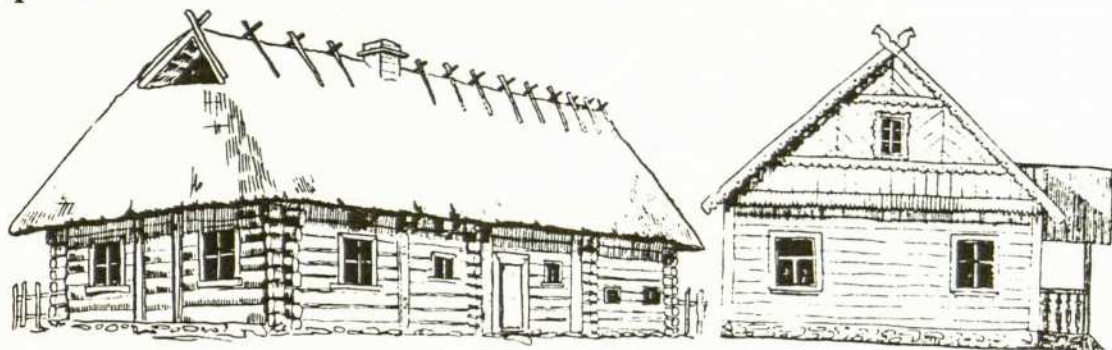
Seniau Lietuvoje buvo daug miškų. Todėl žmonės statė sau namus iš medžio. Lietuvių pastatyti mediniai pastatai buvo įdomūs ir įvairūs.

Aukštaičiai, žemaičiai, dzūkai ir suvalkiečiai visi turėjo jiems būdingą statybos stilių. Statybos stilius vadinamas architektūra.

Medinė bažnyčia ir keli lietuviški gyvenami namai. Galima matyti skirtingą jų architektūrą.

Seniau daugumas lietuvių buvo ūkininkai. Jie pasistatydavo sau namus ir kitus trobesius, tinkamus ūkio gyvenimui. Gyvenamąjį namą lietuvis vadino troba arba pirkia.

Lietuviškojoje sodyboje buvo gyvenamasis namas, svirnas, kluonas ir tvartas. Šie keturi pastatai supo keturkampį kiemą.

Lietuvis ūkininkas savo namus mėgo apsodinti medžiais: beržais, klevais, liepomis. Jie saugojo namus nuo šaltų vėjų ir puošė sodybą. Po medžiais kartais buvo suolai atsisėsti.

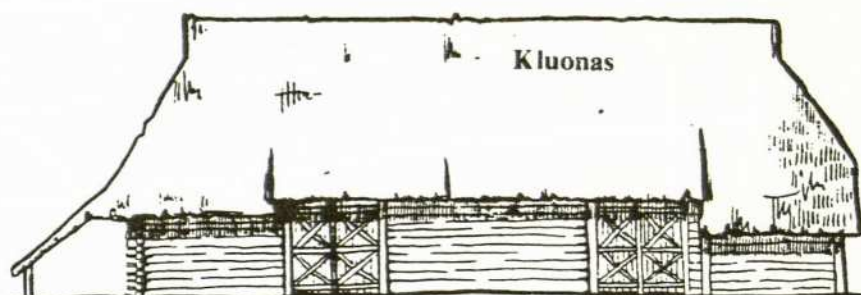

Po namo langais žydi gražus gėlių *darželis*, kurį prižiūri merginos.

Kitoje namo pusėje — vaismedžių *sodas*.

Sode dažnai keli bičių *aviliai*.

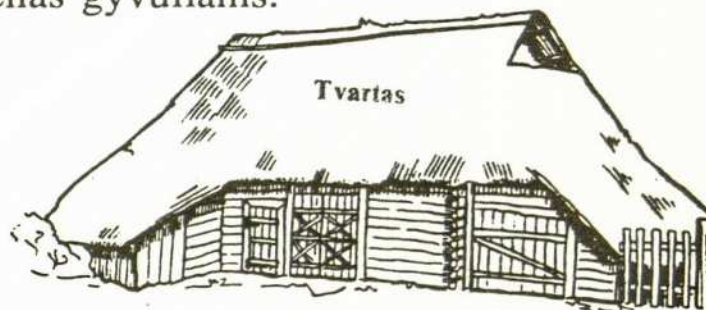
Kluonas arba klojimas tai didelis pastatas, kuriame laikomi javai ir pašaras gyvuliams. Taip pat ir žemdirbystės įrankiai čia sudėti: arklas, akėčios ir kt.

Svirnas arba klėtis naudojama grūdus laikyti, čia būna skrynios su audiniais, sukabinami išieginiai rūbai. Vasarą joje ir miegodavo.

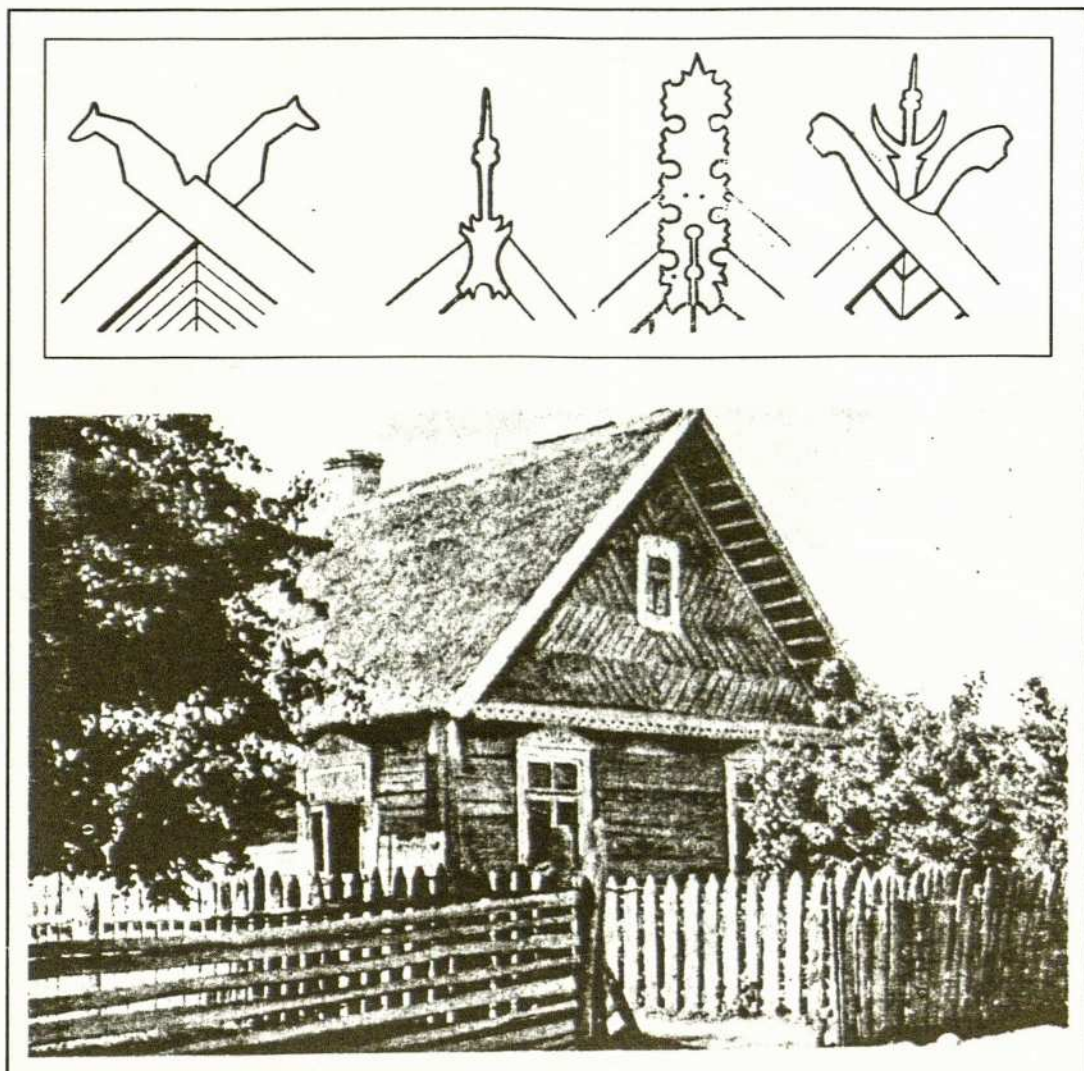

Tvartas gyvuliams kartais buvo padalintas į dvi dalis: viena karvėms, kitą arkliams. Turtingas ūkininkas galėjo turėti ir daugiau tvartų, pvz. kiaulėms, avims ir ožkoms. Tvarto šonuose buvo medinės ėdžios, kur dedamas šienas gyvuliams.

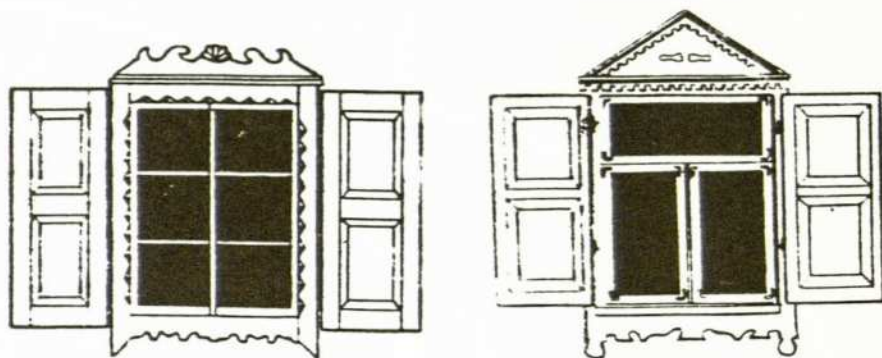
Savo *trobą* lietuviai ūkininkas mėgo papuošti. Stogo viršūnėje buvo iš medžio išpjaustytas papuošimas. Kartais tai buvo dvi kryžiuotos žirgų galvos. Tai buvo *žirgelis*.

Kitas svabus lietuviškos sodybos papuošimas buvo gražus, didelis *kryžius*. Aplink jį — tvorelė ir žydinčios gėlės.

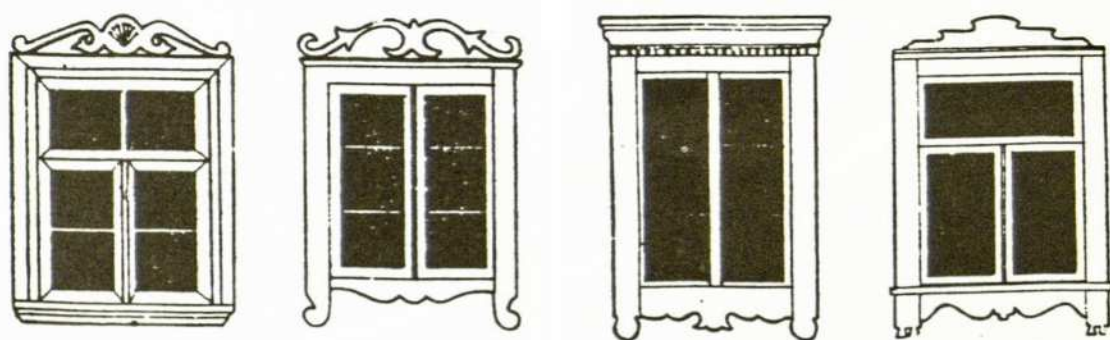

Dabar tokių sodybų Lietuvoje beveik nėra. Jas galima pamatyti Rumšiškėse, netoli Kauno. Ten suvežtos trobos iš įvairių Lietuvos vietovių. Galima jas apžiūrėti ir įeiti į vidų.

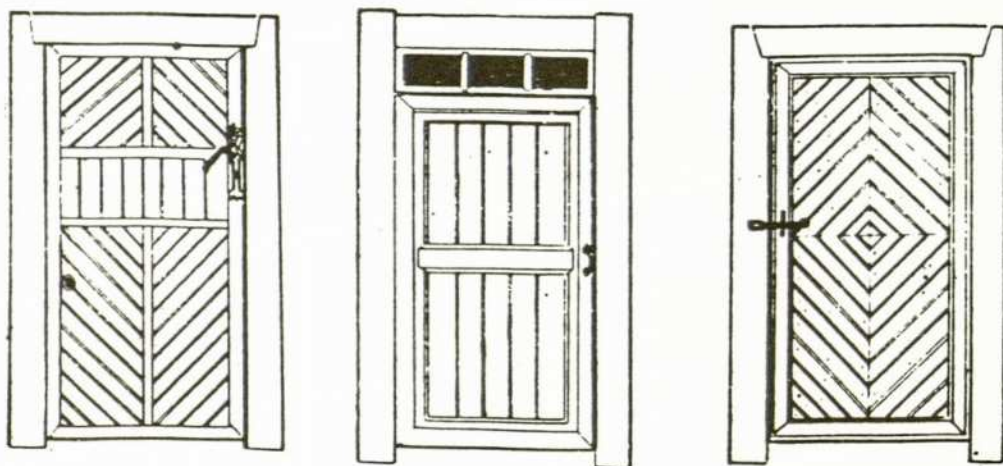
Iš lauko gyvenamąjį namą puošė gražiai išpjaustinėtais
rėmais langai su langinėmis.

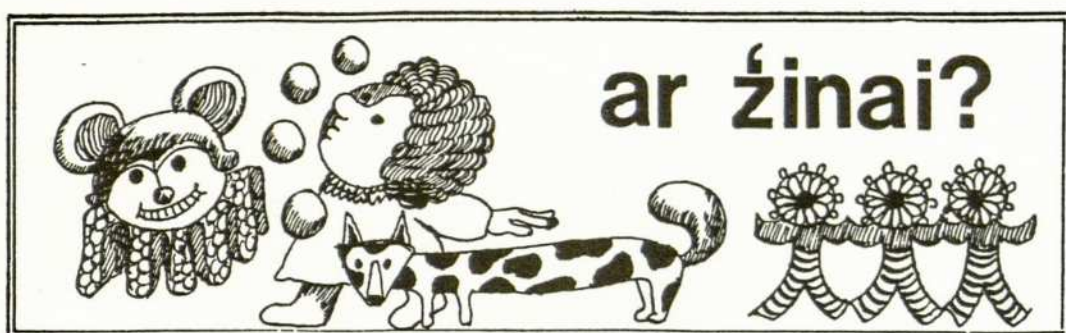

Langai galėjo būti ir be langinių, įvairiais rėmais.

Namo durys turėjo būti tvirtos ir patvarios, kad atlaikytų
žiemos šalčius ir vėjus. Dažnai buvo daromos iš ąžuolo, sti-
priausio medžio. Lietuviška mįslė ir sako: “Šonas šyla, šonas
šąla; galva džiūsta, kojos pūsta”.

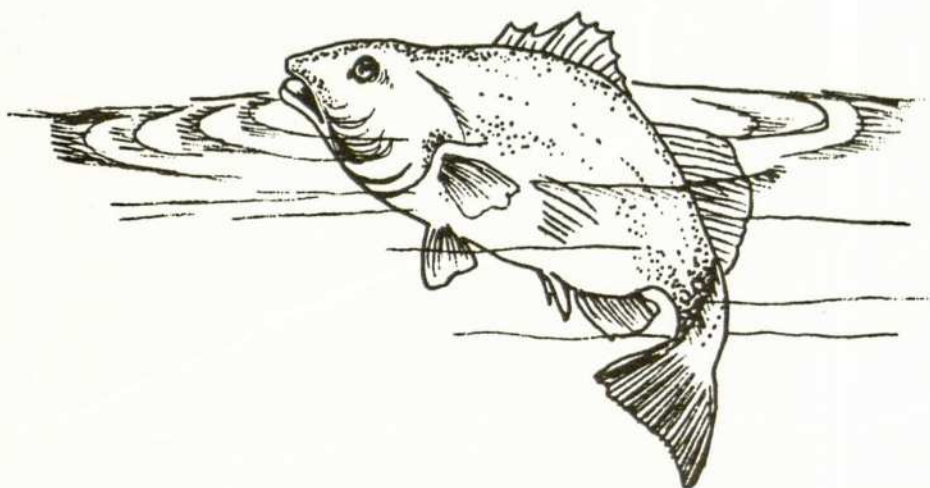

Žuvų gyvenimas

Rimtas Rimas

KUR ŽUVYS GYVENA?

Žinom, kad žuvis gyvena vandeny. Vanduo gali būti sūrus — jūroje ir vandenyne. Jis gali būti ir nesūrus — lietuviškai sakom gėlas vanduo. *Upių* (rivers) ir *ežerų* (lakes) vanduo yra gėlas.

Vienos žuvis gyvena sūriam vandeny, o kitos gėlam vandeny. Bet vanduo turi būti švarus arba tyras ir turi turėti *deguonies* (oxygen), kad žuvis galėtų kvėpuoti. Nors ir vandeny būdamos, žuvis kvėpuoja orą. Jos kvėpuoja kitaip, negu kiti gyviai. Žuvų kvėpavimo organas yra *žiaunos* (gills).

ŽUVYS PASAKOSE

Lietuvių tautosakoje žuvis yra geras sutvėrimas. Ji dažnai padeda žmogui. Pasakose žuvis prakalba žmogaus balsu — pasako, kur paslėpti turtai jūros dugne

Undinė (mermaid) yra mergaitė su žuvies uodega. Gerai žinoma lietuviška eiliuota pasaka apie undinę — Jūratę ir Kąstytį.

Kita garsi undinė tai Andersono mažoji undinė (The Little Mermaid).

Ji pasakoje tapo žemės mergaite. Jos skulptūrą galima pamatyti Kopenhagoje, Danijos sostinėje.

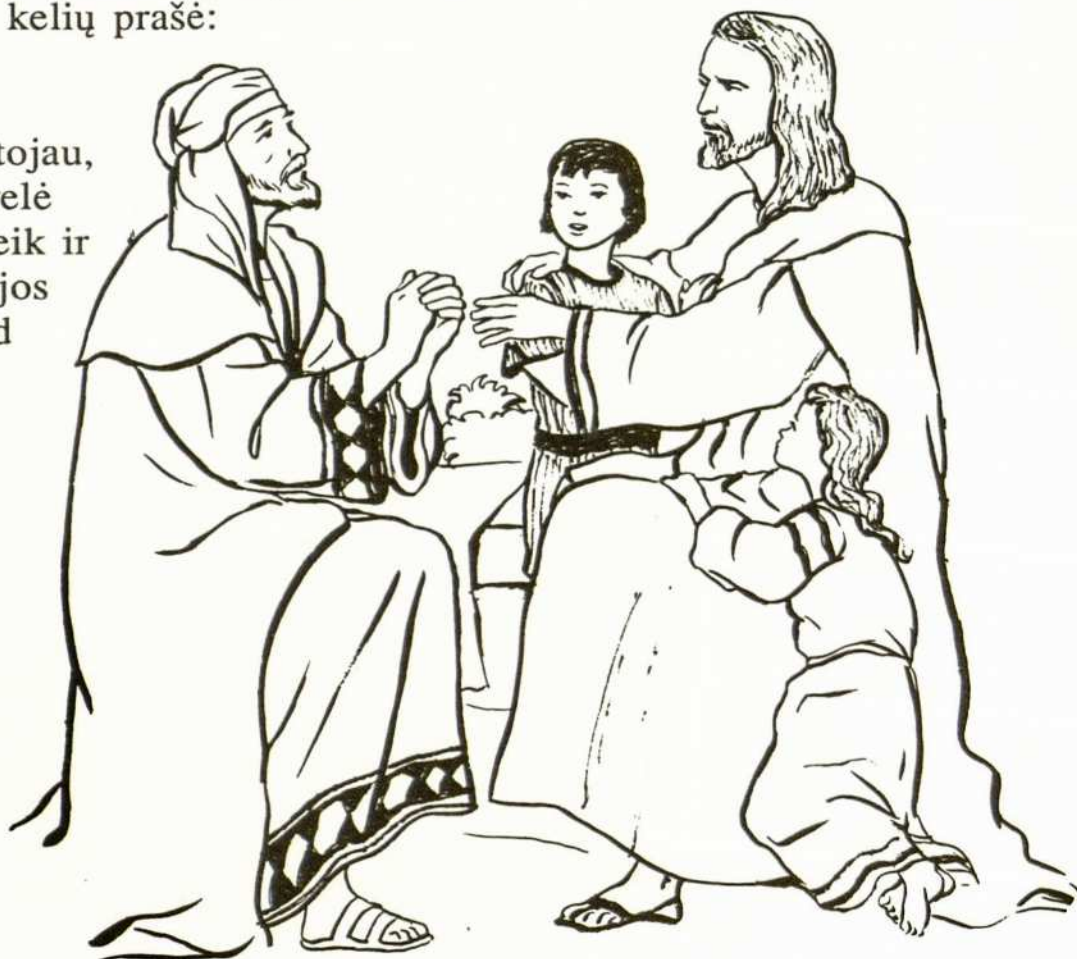

GYVYBĖS DOVANA

pasakojimas iš Švento Rašto

Kartą pas Jėzų atėjo žmogus, vardu Jajiras. Jis buvo sinagogos vadovas. Sinagoga tai žydų bažnyčia. Sužinojęs, kad Jėzus yra jo mieste, Jajiras jį surado ir, puolęs ant kelių prašė:

— Mokytojai,
mano dukrelė
miršta! Ateik ir
uždėk ant jos
rankas, kad
pagytų ir
gyventų.

Jajiro duktė buvo jo vienintelis vaikas. Jai buvo dvylika metų. Išgirdęs tėvo prašymą, Jėzus nuėjo su juo. Iš paskos sekė didelė žmonių minia. Jėzus užtruko pasiekti Jajiro namus. Kai jie jau buvo visai arti, Jajiro tarnai atėjo jo pasitikti ir atnešė liudną žinią:

— Tavo duktė jau mirė. Nevargink Mokytojo.

Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus pasakė mergaitės tėvui:

— Nenusigąsk, bet tikėk!

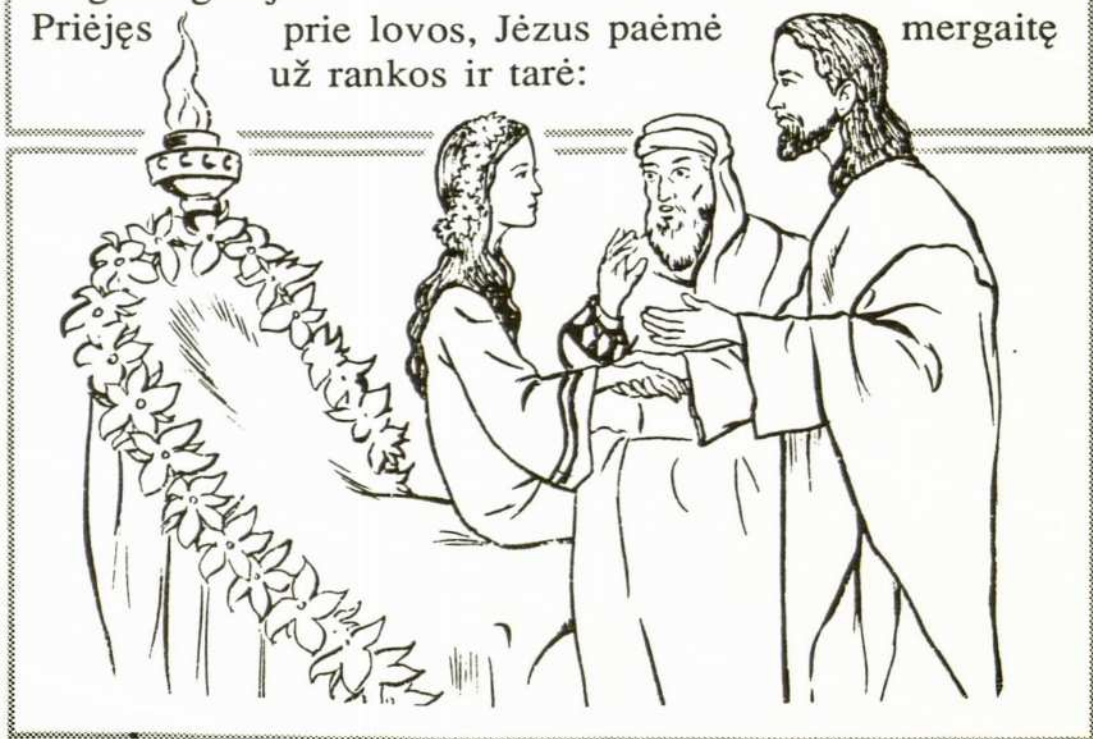
Jėzusėjo toliau į Jajiro namus. Su savim jis pasiėmė tik tris savo mokinius: Petrą, Jokūbą ir Joną. Priėję prie pat namų, jie išgirdo didelį triukšmą. Žmonių būrys raudėjo ir verkė mirusios mergaitės.

Įėjęs į namus, Jėzus pasakė verkiantiems:

— Kam tas triukšmas ir ašaros?! Mergaitė nėra mirusi, o tiktai miega.

Žmonės juokėsi iš Jėzaus žodžių, nes jie žinojo, kad mergaitė mirė. Išvaręs visus laukan, Jėzus pasiėmė mergaitės tėvus ir savo mokinius ir įėjo į kambarį, kur mergaitė gulėjo.

Priėjęs prie lovos, Jėzus paėmė mergaitę
už rankos ir tarė:

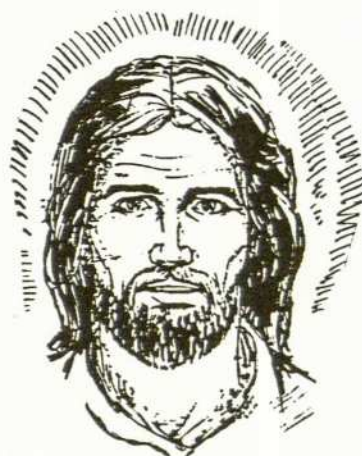

— Mergaite, sakau tau, kelkis!

Mergaitė pravėrė akis ir atsisėdo. Ji atsikėlė ir ėmė vaikščioti po kambarį. Tėvai nustebę žiūrėjo.

Jėzus ramiai prašneko mergaitės tėvams:

— Duokite mergaitei valgyti.

Visi stebėjosi, kad Jėzus turi tokią didelę galią, kad gali prikelti mirusį žmogų. Šis Jėzaus stebuklas mums rodo, kad Jėzus viską gali padaryti. Jis norėjo parodyti, kad Dievo meilė yra begalinė ir kad gyvybės dovana mums ateina iš Dievo Tėvo per Jėzaus rankas.

Jėzus mylėjo mergaitės tėvą ir mirusią mergaitę. Iš meilės jis grąžino mergaitei gyvybę ir atnešė daug džiaugsmo šeimai.

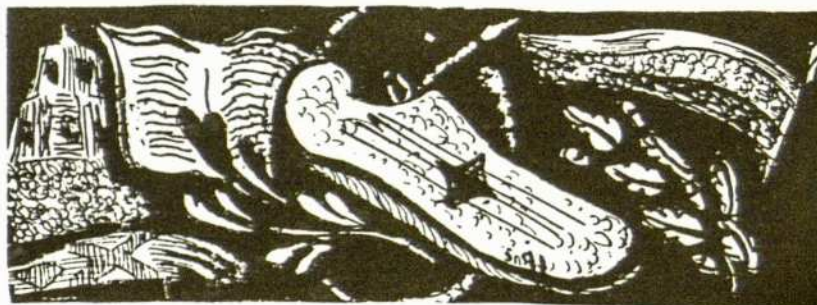
Jėzus myli ir kiekvieną iš mūsų. Jis mums visad padeda, o ypač, kai sunku, kai mums širdį skauda. Jėzus gali pagydyti ligas ir žaizdas. Visada prašykime jo pagalbos. O jeigu ir kas nors numiršta, žinokime, kad tas žmogus nueina į dangaus karalystę gyventi drauge su Jėzumi.

I. AR PAŽISTI?

Šiuos žymius lietuvius sujunk su žodžiu, kuris kiekvienam geriausiai tinka.

1. Mindaugas	a. prezidentas
2. Gediminas	b. dailininkas
3. Vytautas	c. kronika
4. Kazimieras	d. kunigaikštis
5. Kudirka	e. pilis
6. Maironis	f. auka
7. Čiurlionis	g. karalius
8. Kalanta	h. himnas
9. Sadūnaitė	i. šventasis
10. Landsbergis	j. dainius

II. TAUTINIAI RŪBAI

Lietuvos švenčių proga pasipuošiame tautiniais rūbais.
Įrašyk šių rūbų įvairių dalių pavadinimus.

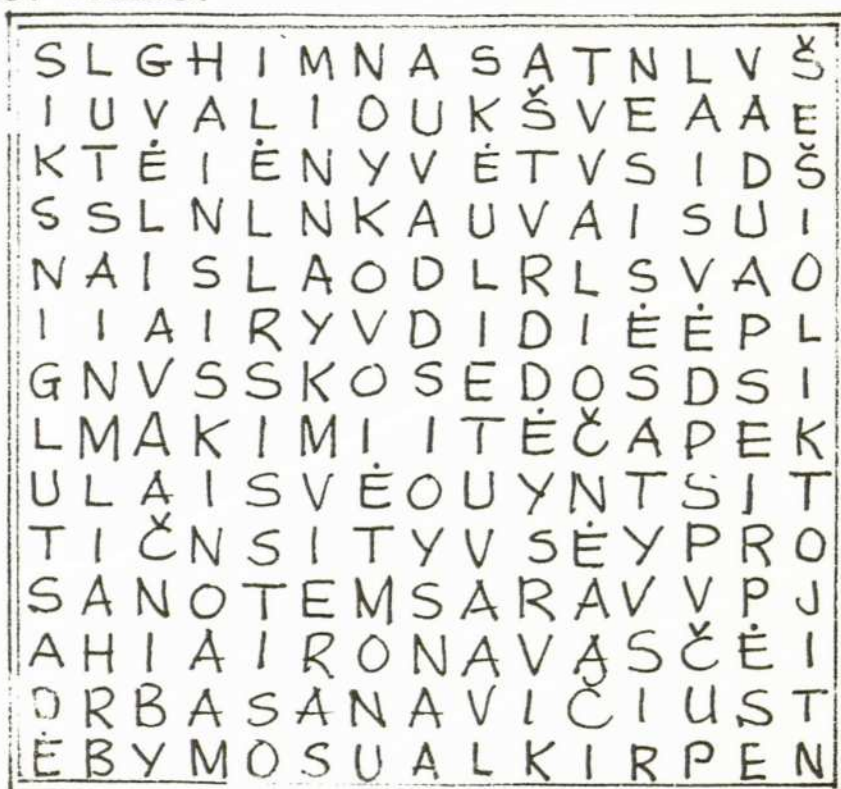
III. KO TRŪKSTA?

LIETUVA — — — — — MŪSŲ

TU — — — — — ŽEMĖ.

IV. RASK ŽODŽIUS

VASARIS, ŠEŠIOLIKTOJI, LAISVĖ, SPAUDA,
NEPRIKLAUSOMYBĖ, LIETUVA, TĖVYNĖ, AKTAS,
VILNIUS, DIDVYRIAI, SAVANORIAI, KOVO II,
PRIESPAUDA, VĖLIAVA, VYTIS, HIMNAS, LAISVĖ,
VALIO! VALIO!

V. LIETUVIŠKOS DAINOS

Teisingai surašyk šių lietuviškų dainų vardus,
paimtus iš pirmųjų jų žodžių.

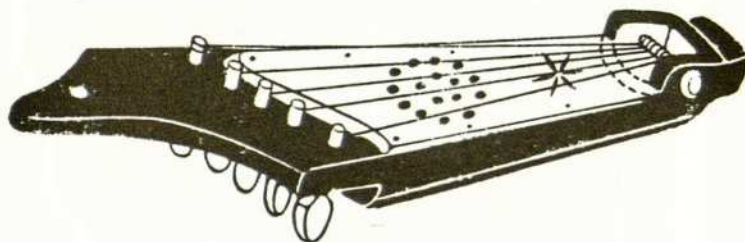
1. TIEVULA NIGRAB

2. VIELIAISTU SAMEA SEM MIGĘ

3. KELSIT Į VYTĖNĘ

4. VOSIUT ŠA RAPIMUS

5. SAJĖU TŪRĄ

IV. KIEK ŽMONIŲ SUDARO:

duetą _____

kvintetą _____

kwartetą _____

trio _____

oktetą _____

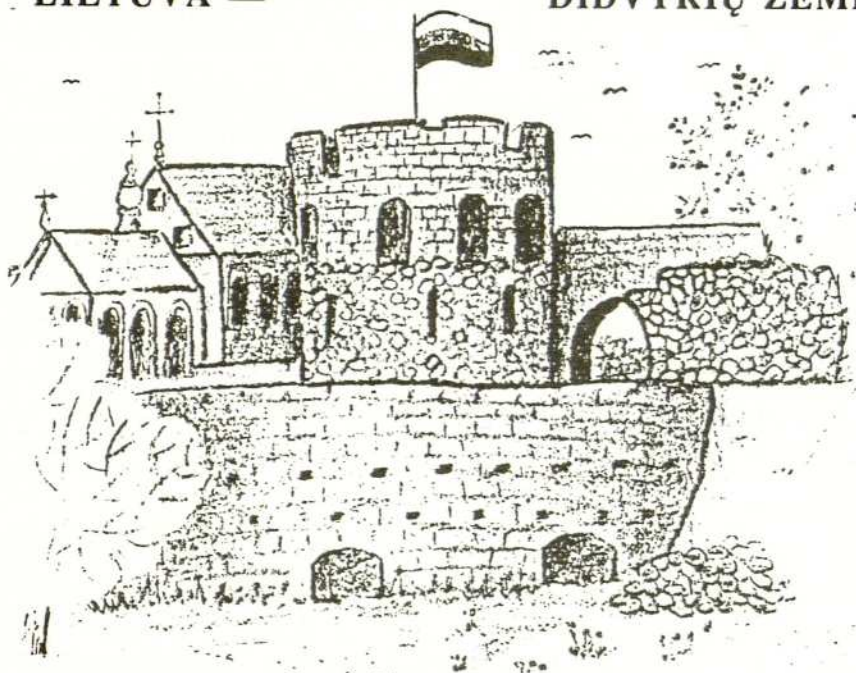
ansamblį _____

SAUSIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

I. Mįslės: 1. pienas, 2. žvaigždės, 3. žvakė, 4. vėjas,
5. akmuo. 6. sniego senis besmegenis.

II. 1. Kas, 2. sek, 3. kur, 4. ras, 5. suk.

III. Tik trys — jos žiūri viena į kitą.

Kauno pilies liekanos nuo XIII amžiaus
Aušra Pilipavičiūtė, Maironio mokykla Lemonte

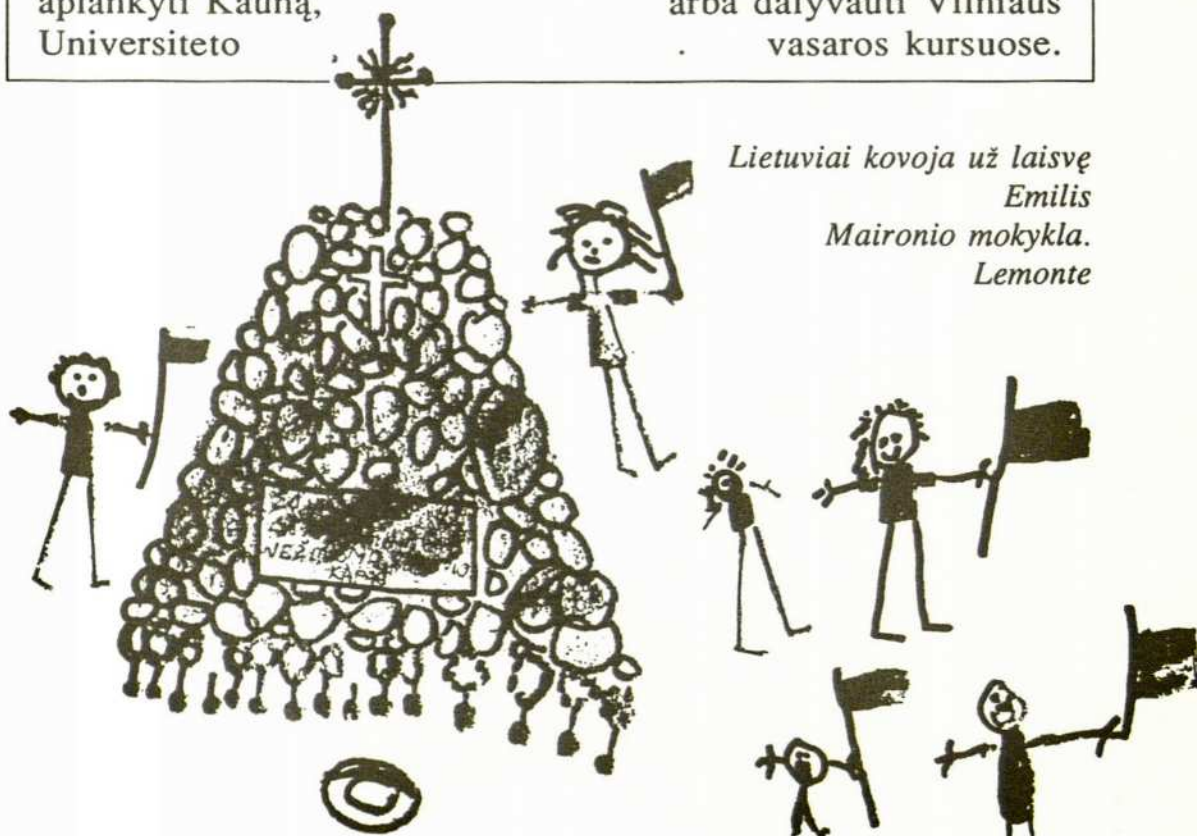

Lietuviai ginasi nuo priešų pilyje.
Justinas Riškus, Maironio mokykla Lemonte

MUSŲ LIETUVIŠKA MOKYKLA KANADOS
SOSTINĖJE *Andrea Gutauskaitė, V. Kudirkos Lit. mokykla*

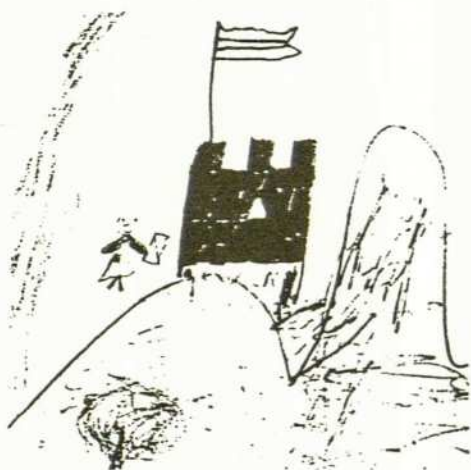
Šeštadieniais vaikai susirenka lietuviškoje mokykloje išmokti geriau lietuviškai kalbėti ir susipažinti su savo kultūra.

Lietuviškoje mokykloje mes mokomės skaityti, rašyti, dainuoti ir kartais šokti. Vaikams labai patinak, nes jie šypsosi ir juokiasi.

KĄ AŠ ŽINAU APIE VILNIŲ

Vilnius yra Lietuvos sostinė. Jis yra Neries ir Vilnelės upių santakoje. Vilniuje yra Gedimino Pilis ir prie Gedimino Pilies kalno Vilniaus Katedra. Gediminas įkūrė Vilnių 1322 m. Lenkija užėmė Vilnių 1920 m. ir išlaikė iki 1939 m. Tada Lietuvos sostinė vėl buvo perkelta į Vilnių. Vilniuje yra labai gražių bažnyčių kaip Šv. Petro ir Povilo ir Šv. Onos. Šv. Petro ir Povilo bažnyčia išpuošta gražiomis skulptūromis ir ornamentais. Ten yra apie 2,000 skulptūrinių figurų. Vilniuje taip pat yra Aušros Vartai. Juose yra koplyčia su stebuklingu Marijos paveikslu. Yra gražus paprotys vyrams nusiimti kepurės, einant pro tuos vartus. Vilniuje žmonės kovojo dėl Lietuvos laisvės.

Andrius Čeponkus
V. Kudirkos lit. mokykla
Ottawa, Canada

Monika Božytė, 7 m., P. Vyšinskio vid. mokykla, Šiauliai, Lietuva

Paulius Leščinskas, 7 m., P. Vyšinskio vid. mokykla, Šiauliai, Lietuva

— Kaip man supjaustyti tavo gimtadienio tortą? Šešiais ar aštuoniais gabalais?

— Geriau šešiais. Aštuonių nesuvalgysiu...

— Kur skauda — ar kairįjį ar dešinįjį šoną?

— Man rodos, kad čia, daktare.

— Kada tie skausmai prasideda?

— Kad nežinau. Skauda ir gana. Kodėl Jūs tiek daug klausimų klausiat?

— Geriau eikit pas veterinorių. Jis gydo be klausimų...

Susitinka du slidinėtojai.

— Na, kaip sekasi?

— O, labai gerai. Jau išmokau keltuvu užvažiuoti į kalną.

Ar žinai, kurioje valstybėj dabar esame?

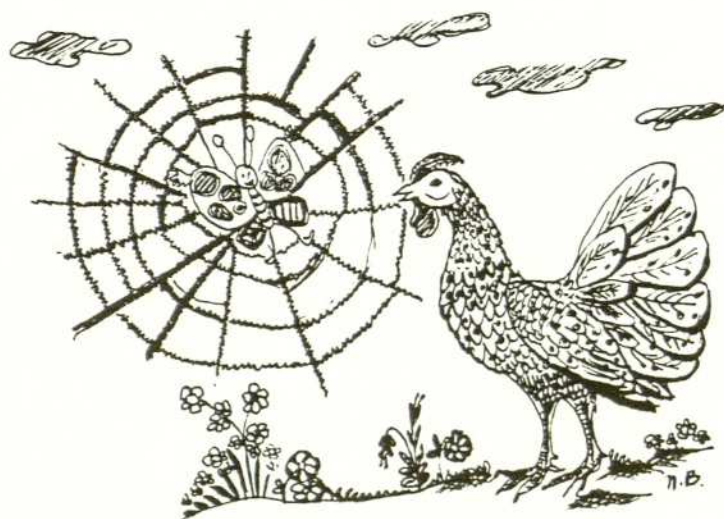
!MAŽIEMS IR DIDELIEMS!

naujai išleista

LIETUVIŠKŲ MĪSLIŲ

*garsajuostė
įkalbėta Rūtos Udrienės*

M
I
N
K
I
M

M
I
S
L
Ė

**PUIKI DOVANA BET KURIA PROGA
TINKA VAIKAMS
IR VAIKAIČIAMS**

kaina \$10.00

*kreiptis: Rūta Udrienė
1718 Maunta Ln.
Jackson, MI 49201*

ALp 1785

LLA

C. GRINCEVICIUS
7132 SO MOZART
CHICAGO IL 60629

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

96: 228600